

Weet Je Nog

Herman van Veen

Weet je nog? toen de wind de bomen
tergde en hen de mantels van het lichaam trok
dat wij samen - de regen kletterde bij stromen -
schuilden en jij zo schrok

Toen ik je zei dat dit het eind was, en voorgoed
onze wegen zouden scheiden
"Mijn arme kind, 't is droevig maar het moet
beter is het heen te gaan", ik zweeg en jij schreide

Weet je nog? dat mijn hand de jouwe
zachtjes drukte, omdat jij spoedig zou zien
dat ik niet de beste was
en dat jij door je tranen lachte en zei: "Misschien...!"

Nu is het herfst opnieuw en regen, maar alleen
schuil ik onder 't lover, denk aan jou en - ween...